

Ukrainian Orthodox Church of Canada Українська Православна Церква в Канаді L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**ЧИ БОЇМОСЯ МИ
ГОСПОДА?**

**Дев'ята Неділя по
П'ятидесятниці**

**AFRAID OF THE LORD?
Ninth Sunday after
Pentecost**

**PEUR DU SEIGNEUR?
Neuvième Dimanche après
la Pentecôte**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

«Заспокойтесь, це Я!» Так промовляє Господь наш Ісус Христос до Своїх Учнів у сьогоднішній Євангелії (Матвія 14:22-34). «Не бійтеся». Якимось дивно уявити собі, що Учні, які так близько знали Спасителя так боялися б Його появи. Чи ж не часто проявляв Він їм Свою співчутливість та ласкавість? Хіба ж не пригадували вони такі Його слова: «Прийдіть до Мене, усі стуржені та обтяжені, і Я вас заспокою! Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий, і знайдете спокій душам своїм. Боже ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий» (Матвія 11:28-30)? Як же *могли* вони боятися Того, Хто міг говорити такі чудово заспокійливі й потішні слова?

Але страх Учнів насправді не так важко пояснити. Адже вони ніколи раніше не бачили Ісуса в такому ролі Володаря стихій моря і землі і повітря. А ось тепер Він перед ними ходить по морю, так наче б воно було сухою землею! А тоді, коли Він прибув на човні, то й вітер бурхливий припинився, і настала тишина. Це ж було дійсно чимсь зовсім відмінним від усього, що вони коли-небудь бачили досі, хоча вони й бачили були Його чудеса зцілення і чули

Його сильні, авторитетні слова, як навчав Він народ. А це ж було чимсь новим і, ще раз, незрозумілим. Воно стрясло їх почуття про те, що можливе, а що ні. Вони були повністю у замішанні. Що могло було їх підготувати до такого відкриття? Дійсно, *що?*

Учні вчилися на своєму досвіді чудес Христових. Ми теж у нашому житті у Христі, можемо час від часу виявляти аспекти Бога, які є новими й несподіваними. Насправді досвід віри дорослого, яка повинна замінити віру, яка в нас була тоді, коли ми були ще дітьми, це якраз наш відгук довір'ям і впевненістю, на аспекти Бога або життя в цьому світі, якого Він створив і якого Він є Господом, які можуть нас здивувати - іноді приємно, але й, нерідко, болюче й складно. Віра дорослого означає довір'я Богу, хоча всі докази того, що Він абсолютно надійний в усі часи, не завжди присутні в задовільняючій кількості.

Іноді ми виявляємо речі про Бога, або про те, як Він працює (або, здається, працює) у світі і в нас самих викликають страх. Ми ж знаходимо, що все набагато складніше, ніж ми думали. Наш комфортабельний погляд про світ і про Бога буває іноді затрубований і натянений - аж, здається, до самої точки руйнування. Ми не повинні закривати очі на проблеми, які виникають, як результат: для християнина істина - завжди друг, який в кінцевому рахунку таки принесе волю і тверезість [«І пізнаєте правду, а правда вас вільними зробить!» (Івана 8:32)]. Не повинні ми коли-небудь відмовлятися від нашої віри. Замість цього, давайте згадаємо слова Господні до Його Учнів: «Це Я, ... не бійтеся». Так! Давайте, надіймося на Господа. Це не так важко, зрештою. Навпаки, це дуже природно для нас, бо ж ми Його діти!

AFRAID OF THE LORD?
Ninth Sunday after
Pentecost

PEUR DU SEIGNEUR?
Neuvième Dimanche
après la Pentecôte

“Be of good cheer! It is I!” Such are the words of the Lord Jesus Christ to His Disciples in today’s Gospel (Matthew 14:22-34). “Do not be afraid”. It is somewhat strange to conceive that the Disciples who knew the Saviour so well would be frightened of His appearing. Hadn’t He, over and over again, showed them His compassion and kindness? Didn’t they remember words such as these: “Come to Me, all you who labor and are heavy laden, and I will give you rest. Take My yoke

«Rassurez-vous, c'est Moi.» Telles sont les paroles du Seigneur Jésus-Christ à Ses Disciples dans l'Évangile d'aujourd'hui (Matthieu 14:22-34). «N'ayez pas peur !» Il est un peu étrange de concevoir que les Disciples qui connaissaient le Sauveur si bien seraient effrayés de Son apparition. N'avait-Il pas, maintes et maintes fois, leur a montré Sa compassion et Sa bonté? N'ont-ils pas se souvenir des mots comme ceux-ci: «Venez à Moi, vous tous qui êtes fatigués et chargés,

upon you and learn from Me, for I am gentle and lowly in heart, and you will find rest for your souls. For My yoke is easy and My burden is light” (Matthew 11:28-30)? How *could* one be afraid of the Man Who could speak such wonderfully soothing and comforting words?

But the disciples’ fear is not really so hard to explain. After all they had never before seen Jesus in this role of Lord of the elements of sea and earth and air. And now there He was walking upon the sea as though it were dry land! And then, when He arrived at the boat, the stormy wind ceased, and was replaced by calm. This was truly something completely different from anything that they had ever experienced hitherto, even though they had seen Him work miracles of healing and had heard His powerful, authoritative words as He taught the multitudes. This was something new and, once more, unexplainable. It shocked their sense of what was, and what was not, possible. It was completely disconcerting. What could have prepared them for such a revelation? *What* indeed?

The Disciples were learning from their experience of Christ’s miracles. We, too, in our life in Christ, may from time to time discover aspects of God which are new and unexpected. In fact the experience of adult faith, which must replace the faith which we had as children, is precisely our response in trust and confidence to aspects of God or life in this world, which He made and of which He is Lord, which are surprising – sometimes pleasant but also, not infrequently, painful and challenging. Adult faith requires trust in God, even though all the evidence that He is completely trustworthy at all

et Je vous donnerai du repos. Prenez Mon joug sur vous et recevez Mes instructions, car Je suis doux et humble de cœur; et vous trouverez du repos pour vos âmes. Car Mon joug est doux, et Mon fardeau léger» (Matthieu 11:28-30)? Comment *pourrait-on* avoir peur de l’Homme Qui pouvait parler ces mots si merveilleusement apaisant et réconfortant?

Mais la peur des Disciples n’est pas vraiment si difficile à expliquer. Après tout, ils n’avaient jamais vu Jésus dans ce rôle de Seigneur des éléments de la mer, de la terre et de l’air. Et maintenant, Il était là marchant sur la mer, comme si c’était la terre ferme! Et puis, quand Il est arrivé sur le bateau, le vent de tempête a cessé, et a été remplacé par le calme. C’était vraiment quelque chose de complètement différent de tout ce qu’ils n’avaient jamais connu jusque-là, même si elles avaient vu des miracles de guérison et avaient entendu Ses mots puissants, autoritaires comme Il enseignait la foule. C’était quelque chose de nouveau et une fois de plus, inexplicable. Il a choqué le sens de ce qui était et ce qui n’était pas possible. Et ceci a été complètement déconcertant. Qu’aurait pu les préparer à une telle révélation? En effet, *quoi?*

Les disciples ont appris de quoi de leur expérience de miracles du Christ. Nous aussi, dans notre vie dans le Christ, nous pouvons de temps découvrir des aspects de Dieu qui sont nouveaux et inattendus. En effet, l’expérience de la foi des adultes, qui doit remplacer la foi que nous avons comme des enfants, c’est précisément notre réponse avec la confiance aux aspects de Dieu ou la vie en ce

times, is not always in our hands in a satisfactory way.

Sometimes the things we discover about God, or about the way He works (or seems to work) in the world, make us afraid, too. For we find that things are more complex than we had thought. Our comfortable view of the world and of God is challenged and stretched – sometimes, it seems, to the very point of breaking. We ought not to close our eyes to the problems which come about as a result: for the Christian, the truth is *always* a friend which ultimately brings liberation and authenticity [“And you shall know the truth, and the truth shall make you free” (John 8:32)]. Nor must we ever give up our faith. Instead let us remember the word the Lord spoke to the disciples: “It is I; do not be afraid”. Yes! Let us trust in the Lord. It isn’t so difficult, after all. On the contrary it is very natural for us to do so since we are His children!

monde, qu'il a fait et dont il est le Seigneur, qui sont surprenants - parfois agréables, mais aussi, il n'est pas rare, douloureux et difficiles. La foi des adultes exige de la confiance en Dieu, même si toutes les preuves qu'il est totalement digne de confiance, à tout moment, ce n'est pas toujours dans nos mains de façon satisfaisante.

Parfois, les choses que nous découvrons au sujet de Dieu, ou sur la façon dont Il fonctionne (ou semble fonctionner) dans le monde nous font peur, aussi. Nous constatons que les choses sont plus complexes que ce que nous avons pensé. Notre point de vue confortable du monde et de Dieu est contesté et étiré - parfois, il semble, au point même de se rompre. Nous ne devons pas fermer les yeux sur les problèmes qui viennent à la suite: pour le chrétien, la vérité est toujours un ami qui apporte finalement la libération et l'authenticité [«Vous connaîtrez la vérité, et la vérité vous affranchira.» (Jean 8:32)]. Nous ne devons jamais abandonner notre foi. Mais plutôt, que nous rappelons les mots du Seigneur à Ses Disciples: «C'est Moi,... N'ayez pas peur». Oui! Ayons confiance dans le Seigneur. Il n'est pas si difficile, après tout. Au contraire, il est très naturel pour nous de le faire puisque nous sommes Ses enfants!